

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

נידריגע ליצנות

פיס עס זאל אויסזען אז ער זיצט נאָרמאל, און מען זאל נישט
'כאפן' וואו די משניות באהאלט זיך...

דוד'ל דערנענטערט זיך מיטן גלאז טיי, גלייך פֿרעגט אים שלומי:
"וואס איז היינט געשען דוד'ל אז דו האסט צוגעגרייט נאר צוויי
משניות?"... "יעדן טאג זאָגסטו אז די ערשטע זאך דארף מער
צוגרייטן די ספרים..."

פון דוד'לס מויל קומט ארויס א קרעכץ, ער האלט זיך לאנג נישט
אויף. אביסל נערנעוועז הייבט ער זיך אויף און זאגט: "אוי, וואס,
כ'האב נישט אָנגעגרייט היינט די גרויסע משניות? וואס איז
געשען היינט... ער זאגט זיך צום שאפע. אינצווישן לאכט זיך
שלומי אונטער מיט נתן'לע, זיי האבן הנאה פון דוד'לס ערנסקייט
און אויפברויז. נאך איין מינוט איז דוד'ל צוריק אויף זיין פלאץ ווען
שלומי רופט זיך אן: "דו דארפסט גוט זוכן אויף אלע טיש". דוד'ל
לויפט אַרומקוקן אויף אלע טישן, ער זוכט און זוכט... די צוויי
חברים גייען אים נאך. ער איז באַזאָרגט, ער פֿראַוואַט טרעפן זיין
באליבטן משניות צווישן די הויפן ספרים. זיי שמייכלען זיך
אונטער... נאך אַפֿאר מינוט קומט דוד'ל צוריק מיט
אַראַפֿגעלאַזטע נאז. אָבער דעמאלט האט שלומי אַרויסגענומען
דעם באהאלטענעם משניות פון אונטערן טיש און זאגט מיט
שפּאַס: נע, כ'האב סתם געמאכט אַ נוערטל...

אָבער פֿאַרן אָנהייבן לערנען האט שלומי פֿאַרשטאַנען אז ער האט
זיך געפֿירט נישט ווי מען מעג, ער האט חרטה געהאט און
געבעטן מחילה פון דוד'ל. צולייגנדיג: "נעצט פֿאַרשטיי איך שוין
די שלעכטיגקייט פון די שדים פון אונזער מעשה, ווייל לעצט איז
דער שורש פון יעדע סאָרט שלעכטס אויף דער וועלט. אונטער
יעדן דבור פון לעצט ליגט באהאלטן שלעכטיגקייט. די שלעכטע
מדה שלעפֿט נאך זיך אַסאך שווערע און נידריגע מדות.

די וואך האבן מיר געלערנט ווי דער געוועזענער חגר איז געגאנגען צו די
צוויי טויזנט פֿערג צו אומקוקן וואס דאָרט טוט זיך. אָנקומענדיג האט ער
זיך געשטעלט פונדערווייטנס פון די צוויי טויזנט פֿערג, ווען קעגן זיינע
אויגן געפינען זיך טויזנטער און צענדליגע טויזנטער משפחות פון שדים,
און זיי מערן זיך מער און מער. ער זעט זייער מלכות זיצן אויף א שטול וואס
א געווענליכער מענטש זיצט נישט אויף אַזאַ סאָרט שטול.

דאן איז אים געווען אַ וואונדער צוצוזען זייער נידריגע און שלעכטע
אויפֿפירונג, ער זעט ווי זיי טרייבן לעצנות. איין שד דערציילט אז ער האט
געשעדיגט איינעם קינד, דער צווייטער שד זאגט אז ער האט געשעדיגט
פאר איינעם א האנט, א דריטער דערציילט אז ער האט געשעדיגט איינעם
דאס פיס.

דער מענטש איז אַרומגענומען מיט אַסאך שלעכטע מדות, אָבער די מדות
פון ליצנות איז זייער זייער אַ שלעכטע מדה וואס האט אַ השפּעה מער פון
אַלע אַנדערע מדות, זי קען צעוואַרפן און אַפֿ'הרג'ען יעדעס ביסל גוטס און
קדושה וואס דער מענטש פֿאַרמאָגט נאָך. אַ אינגל דארף זייער געוואַרנט
זיין און זיך זייער היטן פון רעדן אָדער הערן רייד פון ליצנות. ווייל דאס
פלאַץ פון די חיצונים דאָרט וואו די קלפות געפונען זיך רחמנא לצלן ווערט
גערופן 'מושב לצים' ווייל שטענדיג טרייבן זיי ליצנות. (אוצר היראה ליצנות
ב).

נאך אַ טאָג חדר האבן זיך דריי אינגלעך צוגעאיילט צום
דערנעבנדיגער שול צו לערנען אינאיינעם משניות, דוד'ל איז צום
ערשט אריין אין שול, ער שפּאַנט גלייך צו צום ספרים שאפע. ער
זוכט אויף דריי משניות און גרייט עס אָן אויפֿן טיש. נאך אים
קומען אַריין שלומי און נתן'לע מיט אַ גלאז טיי. זיי זעצן זיך צום
טיש און דוד'ל גייט אַרויס צום קאָנע שטיבל זיך אָנגרייטן אַ גלאז
קאכעדיגע טיי.

שלומי מאַכט צו איין אויג און ווינקט פֿאַר נתן'לע מיט אַ האַלבע
שמייכל. ער נעמט דעם גרויסן משניות וואס דוד'ל האט
צוגעגרייט לייגנדיג עס אונטערן טיש ווען ער גלייכט אים זיינע

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה ג' - דַּעַר הַיִּנְקַעֲדִיגֶער (4)

און אַין דַּעַר צַיט פֿלעגט ער זיך שוין אום קערן
און היינט איז שוין אַ לאנגע צייט און ער איז נאך
ניט גיקומען. (און דאס איז אלץ גיווען פון די שדים
דער פאטער מיט דער מוטער מיט דעם זון) האט מען
זיי גיבראכט צום מלך.

האט דער מלך גיהייסן אז מיזאל שיקין שלוחים
אין גאר דער וועלט אז מיזאל אים גיפינען. ווי
דער פאטער מיט דער מוטער זענען קריק
גיגאנגען פון דעם מלך.

האבין זיי באגעגנט איינעם וואס דער איז אין
איינעם גיגאנגען מיט זייער זון האט ער זיי
גיפרעגט. וואס וויינט איר. האבין זיי אים
דערציילט. האט ער זיי גיענפערט. איה וועל
איך דערציילן. באַשר מיר האבן גיהאט אַ
קענפי אויף דעם ים. וואס דארט איז גיווען
אונזער אָרט.

איז גיגאנגען דער מלך וואס צו אים האט
גיקערט די קענפי. און האט גיוואלט דארט בויען
פאלאצין און האט דארט שוין גילייגט אַ יסוד
(דהיינו אַ גרונט) האט אייער זון גיזאגט צו מיר. אז
מיר זאלין אים מזיק זיין.

זענען מיר גיגאנגען און מיר האבין אַוועק
גינומען דעם כח פון דעם מלך. האט ער זיך
גיפאריט מיט דאקטוירים. און זיי האבין אים ניט

דער נאך האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער וואס
האט פֿריר קיין כח ניט גיהאט אויף די פיס) ער וועט
גיין צו די צוויי טויזנט בערג (הַצִּל) ער זאל זעהן
וואס דארט טוט זיך. האט ער זיך גישטעלט פון
ווייטן פון די צוויי טויזנט בערג.

האט ער גיזעהן אז סע דארטין דא כמה וכמה
אלפי אלפים ורבי רבבות משפחות פון שדים.
ווארין זיי זענען פֿרים ורבים און האבין קינדער
אזוי ווי מענשן.

און זיי זענען זייער פיל. און ער האט גיזעהן
זייער מלכות איז גיזעסין אויף א שטול וואס קיין
שום ילוד אשה (כלומר קיין שום מענטש) זיצט ניט
אויף אזוי א שטול.

און האט גיזעהן ווי זיי מאכין ליצנות. דער
דערציילט. אז ער האט ביי דעם א קינד מזיק
גיווען. און דער דערציילט. ווי ער האט דעם אַ
האנט מזיק גיווען. און דער דערציילט. ווי ער
האט אַ פוס מזיק גיווען. און אזוי אַנדערע
ליצנות.

דערווייל האט ער דערזעהן. ווי פאטער און
מוטער גייען און וויינען האט מען זיי גיפרעגט
וואס וויינט איר. האבן זיי גיענפערט. זיי האבין
אַ זון. פֿלעגט זיין שטייגער צו זיין ער זאל גיין אין
זיין וועג.

גקאנט העלפין. האט ער זיך אן גיהויבן צו פארין מיט מכשפים.

איז דארט גיווען איין מכשף וואס ער האט גואוסט זיין משפחה מיין משפחה האט ער ניט גואוסט איבער דעם האט ער מיר גאר ניט גיקענט טהון. נאר זיין משפחה האט ער גיווסט. האט ער אים גיחאפט און ער איז אים מענה זייער (כלומר ער פייניגט אים זייער) האט מען אים גיבראכט צום מלך (דהיינו דעם שד וואס ער האט דאס אלץ דערציילט) האט ער דאס פאר דעם מלך אויף דערציילט.

האט דער מלך גיזאגט לאז מען אום קערין דעם כח צו דעם מלך. האט ער גיענפערט עס איז ביי אונז גיווען איינער וואס ער האט קיין כח ניט גיהאט.

האבין מיר אים אוועק גיגעפין דעם כח. האט דער מלך גיזאגט. לאז מען ביי אים אפנעמען דעם כח. און לאז מען אום קערין צום מלך.

האט מען אים גיענפערט. ער איז גיווארן א וואלקין (דהיינו דער שד וואס זיי האבן אים אוועק גיגיבען דעם כח פון דעם מלך איז דער שד גיווארן א וואלקין)

האט דער מלך גיזאגט אז מען זאל רופין דעם וואלקין און מזאל אים ברענגען אהער. האט מען גישיקט א שליח נאך אים.

האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער וואס האט קיין כח ניט גיהאט אין די פיס פרייר. וואס ער האט דאס אלץ גיזעהן) לאם אים נאך גיין. וועל אים זעהן ווי

אזוי סע ווערט פון די לייט א וואלקין. איז ער נאך גיגאנגען דעם שליח. און איז גיקומען צו דער שטאט וואס דארט איז גיווען דער וואלקין. האט ער גיפרעגט די שטאט לייט. פאר וואס איז דא איין וואלקין אין שטאט. האבן זיי אים גיענפערט. דא אין שטאט איז אדרבא. קיין מאל קיין וואלקין נישט דא. נאר פון א צייט האט אזוי א וואלקין באדעקט די שטאט.

און דער שליח איז גיקומען און האט גירופן דעם וואלקין. איז ער אוועק גיגאנגען פון דארט. האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער וואס האט קיין כח ניט גיהאט אין די פיס פרייר) ער וועט זיי נאך גיין ער זאל הערין וואס זיי שמוסען.

האט ער גיהערט ווי דער שליח האט אים גיפרעגט ווי קומט עס וואס דו ביסט דא גיווארן א וואלקין. האט ער אים גיענפערט. אים וועל דיר דערציילן א מעשה.

לאמיר זיין פאר הערן

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגער (4)

- ☐ ווייל ער האט מזיק געווען פאר דער מכשף
- ☐ ווייל ער האבן אוועק גענומען די כח פון דעם מלך וואס האט געבויט פאלאצן אויף'ן ים
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וואס האט דער מלך פון די שדים געהייסן אז מ'זאל טון?
- ☐ דערווייל זאל מען גארנישט טון
- ☐ אז מ'זאל צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- ☐ אז מ'זאל נישט צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- ז. וואס האט דער מלך פון די שדים געהייסן אז מ'זאל טון ווען מ'האט אים געענטפערט אז ער איז געווארן א וואלקן?
- ☐ דערווייל זאל מען גארנישט טון
- ☐ אז מ'זאל צוריק נעמען די כח פון דעם וואלקן און עס צוריק געבן פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- ☐ אז מ'זאל רופן דעם וואלקן און מ'זאל אים אהער ברענגען
- ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. וואו אהין איז דער וואס האט נישט געקענט גיין נאכדעם געגאנגען?
- ☐ ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואס די זון און די לבנה טרעפן זיך
- ☐ ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואו מ'האט אים בא'גזל'ט
- ☐ ער איז געגאנגען צו די צוויי טויערען בערג
- ב. וואס האט ער דארטן געזען?
- ☐ די שדים וואו זיי מאכן ליצנות
- ☐ די שדים וואו זיי פארציילן פאר וועמען זיי האבן מזיק געווען
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. פארוואס האבן די טאטע מאמע פון די שדים געוויינט?
- ☐ ווייל די שדים האבן זיי מזיק געווען
- ☐ ווייל שוין א לאנגע צייט וואס זייער זון איז נישט געקומען
- ☐ ווייל זיי האבן פארלוירן גאר א טייערע זאך
- ד. ווער האט געכאפט די זון פון די שדים, דער וואס איז פארלוירן געווארן?
- ☐ זיין חבר וואס איז געגאנגען מיט אים יעדן טאג
- ☐ דער מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
- ☐ דער כישוף מאכער וואס האט געוואוסט זיין משפחה
- ה. פארוואס האט ער אים געכאפט און געפייניגט?

טיפער געטראכט

וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט מכשפים?

וועלכע זאכן וואס איז אין די מעשה פון דער וואך, האט דער רבי געבעטן מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

- וואו נאך אין סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט פון איינעם וואס איז ארויף אויף א בוים?
- אין די צווייטע מעשה פון דער מלך אונעם קיסר:
- און פאנאכט פלעגט זי ארויף גיין אויף א בוים פֿדי זי זאל זיין אָפּ גיהיט פון די חיות
- אין די עלוטע מעשה פון דער בן מלך און בן שפחה:
- האט ער זיך מיישב גיווען. און איז ארויף גיגאנגען אויף א בוים און האט דארט גינעכטיגט

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכע ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com